

SCHRIFTMEDITATIE

"En zij henengaande, verzekerden het graf met de wacht, de steen verzegelt hebbende".

Mattheüs 26:66

De overpriesters hebben een extra vergadering belegd. Jezus, is dood, maar de rust is nog niet helemaal weergekeerd. In zulke omstandigheden mag het niet als een bezwaar worden aangemerkt dat het Sabbat is.

Maar de gehate Rabbi van Nazareth is toch uit hun midden weggedaan?

Hoe dikwijls werd hun sabbatsvrede verstoord door Jezus genadige wonderwerken?

Hebben ze nòg geen rust?

De goddeloze, zegt mijn God, hebben geen vrede; ze zijn als een voortgedreven zee, die niet rusten kan. Het is kenmerkend voor de Schriftgeleerden om deze Godswoorden op andere toe te passen. Immers, deze vergaderden zijn geestelijken, zij behoren tot de godsdienstige elite van Judea. Hun grote verantwoordelijkheid en getrouwe ambtsbediening brengen mee, dat zij, per uitzondering, een extra vergadering op de Sabbat beleggen.

Maar dan gaat het ook over het belang van land en volk, kerk en staat.

Terwijl Jezus in het graf ligt, beraden de eerwaarden zich over de te nemen maatregelen.

Spoedig zijn de betrokkenen aanwezig. Misschien heeft Gamaliël de vergadering geopend met gebed en het laten zingen van Psalm 134; en voor Zijn dienst in ijver blaakt.

Er is maar één agendapunt: De dode Jezus.

Deze verleider heeft bij het leven gezegd dat Hij na drie dagen zou opstaan van de doden.

Stel je voor, dat Zijn volgelingen Hem wegnemen uit het graf en tot het volk zeggen: Hij is opgestaan. Het leed zou niet te overzien zijn.

Spoedig nemen de afgevaardigden een besluit, Er worden enkele deputaten aangewezen. Die moeten naar Pilatus. Aan hem willen zij verzoeken, in belang van het volk, een wacht bij het graf te plaatsen en de steen te verzegelen.

Pilatus stemt toe. Het begint een beetje vervelend te worden vind hij. Nu komt het graf van de Heere Jezus in handen van de vijanden.

Nauwlettend zien de Joden toe als de soldaten hun post betrekken.

Voor alle zekerheid wordt de steen verzegeld. Een koord wordt om de steen gespannen en met een zegel aan een ander voorwerp verbonden. Wat deze mannen doen, doen ze met al hun macht.

Merk op, hoe de vijanden van Christus alles in het werk stellen om de zaak "Jezus van Nazareth" voor eeuwig uit te bannen en af te sluiten.

Vrienden en metgezellen zijn in duisternis, maar de tegenstanders schuifelen als slangen rond het graf van Jezus.

Juist de Sabbat moet worden gebruikt om de zesdaagse zondeweek tot een hoogtepunt te voeren. Zó hebben we nu de Sabbat gebruikt tegen Gods heilig Kind Jezus.

De heiliging van de Sabbat staat hier in het teken van de werkzame vijandschap tegen de

Zaligmaker. Hier mogen de sabbattisten die ons terug willen voeren van de zondag naar de zaterdag, wel eens aan denken. Ook zij, die van de zondag een soort Sabbat willen maken, moeten bedenken dat zij Jezus in het graf willen houden.

Onze lieve zondag is niet gegrond in de schepping, maar in de opstanding van de Vorst des Levens. Hij is onze Sabbat, en van Hem mogen we, inzonderheid op de eerste dag van de week, horen. Een andere rust is er niet.

Door de eeuwen heen heeft het geslacht van de verzegelaars en de grafwachters zich gehandhaafd.

Het is de godsdienstige Adamsnatuur die de Waarheid er onder wil houden. Het zal niet gelukken.

Die in de hemel woont, lacht.

Altijd weer heeft de duivel geprobeerd, om onder leiding van de kerk, met gebruikmaking van de wereld, het graf van Jezus gesloten te houden.

Onwillekeurig denken we aan de kerk ten tijde van de reformatie. De Heere Jezus en Zijn gerechtigheid werd verborgen. De Mariaverering, de beelden als boeken der leken, de heiligen, de traditie, de sfeer, de mis, het heeft alles maar één doel: Jezus eruit.

Het staat voor mij vast dat de Mariaverering niet anders is dan het opnemen van de heidense cultus rond vrouw en vruchtbaarheid. Spreken we ook niet van: Moedertje aarde?

Deze heidense duivel zit ons allen op de hielen. Hij wil de overhand over onze zielen behouden.

Vandaar dat wij deze grafwachters en hun opdrachtgevers overal tegenkomen. Wat denkt u van een prediking waar de Naam van de Middelaar wordt vermeden? Is dat rechtzinnig? Met de rozenkrans van ons eigen voortbrengselen proberen we Jezus in het graf te houden. Wat een koorden en zegelen worden op dat graf gespannen.

De gevallen mens heeft maar één uitgangspunt: Ik, de mens, in het middelpunt.

Het is de Geest van Christus die plaats maakt voor de Persoon en het werk van de Middelaar. Hij ontdekt door het Woord onze dwaze hovaardij.

Gods vijanden zullen vergaan.

In de hemel lacht God heilig om het verzegelde graf. Straks strekt Hij de hand uit naar dat graf.

Dan zal de zevende dag voorbij zijn en een nieuwe dag aanbreken.

Op de zevende dag werd de wacht betrokken bij het graf van de Vorst des Levens.

Op de zevende dag werd het graf verzegeld.

Dat was het sabbatswerk van de Joden. Nee, nu is het geen "Zevende dag adventist" te heten. Het ruikt naar de krachtsinspanning van die godzaligheid, die Jezus in het graf wil houden.

Maar kom, straks wordt gezongen bij het ledige graf:

De koningen, hoe zeer geducht,
Zijn met hun heiren weggevlucht
Zij vloden voor Uw ogen...

Heere, Gij zijt veel sterker dan 't geweld
der haat'ren, dien Uw almacht palen stelt.
het stille graf breekt op Uw wenk en Woord.
En..Jezus leeft... zal dra worden gehoord.

"En laat na de Sabbat, als het begon te lichten".

Mattheüs 28:1a

Menigeen vraagt zich af: Zou het nog licht worden?

Zou er voor mij nog een dag aanbreken?

Zullen mijn ogen de zon nog eens zien opgaan?

Wat mistroostig kan het op onze sabbat zijn...alsof de Heere voorgoed is weggegaan.

Daarbij of daarna moeten we dan bekennen dat het alles onze eigen schuld is. De doodslucht zit ons zo in het bloed en in de kleren dat we ons afvragen: Wat zal toch de Levende zoeken bij zulk een dode? De verklager van de broeders, satan, tracht ons nog verder te vervoeren in Zijn leugens. Hij wil ons dáár krijgen, dat we onszelf levend en reëel bevinden, en Jezus dood en in het graf.

Steeds donkerder wordt het dan om ons heen. We zien de zon in de naderende dageraad niet.

Het Woord dat Jezus sprak: "Ik zal weer opstaan", gedenken we niet. Overal hangen de rouwklederen somber neer. Thomas doet de gordijnen heel de dag niet open. Het vriendelijk zonlicht spreekt ons van de "Zonne der Gerechtigheid" niet.

Het groene kruid roept ons niet toe: "Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten, also zal de Heere HEERE gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken". (Jesaja 61:11)

Enige werkelijkheid in onze gedachten lijken het kille graf en het dorre skelet.

Er is verdriet in de harten van de vrienden van de Heere Jezus. Zeker, de wortel daarvan is de Liefde die ze voor hun geliefde Meester hebben.

Maar er is ook onverstand en traagheid van hart om te geloven de Schriften, die van Hem getuigen.

Op de Sabbat hebben de verstrooide schapen gerust, naar het gebod. Zij vonden in dat rusten de ware rust niet. Hun licht was gedoofd en het einde van de nacht zien ze niet.

Toch komt de dageraad.

Wie kan de zon tegen houden?

En wie, o, wie kan de Levensvorst in het graf houden als God opstaat?

Voor enkele vrouwen is de vage schemer van de nieuwe dag het teken dat ze op weg kunnen gaan om het graf te bezien. Kostbare zalven en specerijen dragen ze met zich mee. Deze vrouwen zijn niet gewapend met zwaarden en stokken. Ze dragen de tekenen van liefde en onverstand. Dat de Eeuwige Vader zorgt voor de heerlijkheid van Zijn Geliefde Zoon, verstaan ze niet.

Nog even, dan zal de zon haar gouden stralen zenden naar de weg, die deze vrouwen bewandelen. Lang geleden sprak de wijze Prediker: De zon gaat op en de zon gaat onder, altijd maar door. Een vermoeiende kringloop vond de Prediker het.

Op deze dag zal het toch anders zijn. De Zon van de gerechtigheid zal de eeuwige cirkelgang doorbreken. Vandaag moet de Zon voor het eerst in een LEDIG graf schijnen en straks mag ze om Christus wil ondergaan. Het begon te lichten. O, Goddelijke glimlach, de wachters zullen zich doodschrikken.

De bedroefden en bevreesde zullen vertroost worden.

Duisterlingen zullen in het Licht wandelen.

Dwalende van geest zullen tot verstand komen.

Murmureerders zullen de lering aannemen.
Zachtmoedige zullen vreugde op vreugde hebben in Hem.

En u, troosteloze zondaar?

U, die uw doodgravers reeds bezig ziet?

U, die als het avond is, reeds uitziet naar de morgen?

U, die in pijn en smart deze Pasen moet doorbrengen?

U, die vereenzaamd in het "Tehuis" op uw dood wacht?

U, aangevochtene, die de vraag voelt opkomen; wat is er nu veranderd..nog de oude kwaal..nog het zwakke lichaam..nog de ellendige mens..nog de melaatse..nog de kreupele voeten..nog het verduisterd oog..nog de vreemdelingschap in het uitwonen van de Heere.

En u, die misschien helemaal van de weg zijt...zoon of dochter, man of vrouw...denkt u het zo te kunnen winnen? Hebt ge uzelf onder duizend grafstenen begraven in een donker graf?

H E T B E G O N T E L I C H T E N , L A A T N A D E S A B B A T .

Maar niet TE LAAT. Gods tijd is de goede tijd.

Wat zoekt ge de LEVENDE bij de doden? In het graf zult ge Hem niet vinden. Leeg is Zijn graf.

Hij is op weg naar uw graf. Een Lichtstraal zal schijnen in uw donkere graf. Getroost zult ge zijn met het Leven en ge zult gedenken dat ge, met uw dood, het verliezen zult van het Leven..van de Levende.

Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen; spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is.

W A N T H I J I S W A A R L I J K O P G E S T A A N .

Hij is op weg naar Zijn Vader. Zijn opvaart is begonnen. Nu moet de aarde beven en scheuren.

Een engel des Heeren daalt neder uit de hemel.

De steen wordt afgewenteld van het graf.

De eeuwige Vader lacht om koord en zegel.

Glinstering van hemelse majesteit blaast de wachters als stoppelen weg.

Geen oog heeft de Exodus (uittocht) van de Zoon aanschouwd. Dat was het heilig privilege van Vader, Zoon en Heilige Geest.

Dadelijk mogen verbaasde vrouwen met verschrikte zielen het horen: "Vreest gijlieden niet, want ik weet dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd WAS..Halleluja..Hij WAS gekruisigd en HIJ LEEFT. HIJ IS OPGESTAAN.

Uitbundig grijpt de dageraad om zich heen en zet de vrouwen in het licht.

Vrouwen mogen het horen: HIJ IS OPGESTAAN.....

Adam is niet eerst verleid, maar Eva.

Eva's mogen als eersten horen: Hij is opgestaan.

Groot en wonderlijk is de genade Gods over zondaren. Zij mogen horen van de verbroken doodskluisters. Zij mogen zien in het LEDIGE graf. Zij worden getroost met de Eerstgeborene uit de doden.

De dood kon Hem niet vasthouden. Eeuwige kracht van de Vader en de Geest werpen de steen

opzij.

Heere, doe ons in gedachtenis houden dat Jezus Christus uit de doden is opgestaan. De oudste Broeder is voorgegaan.

Wij huilen en wenen nog wat na bij de geopende groeven van die ons lief en dierbaar waren. Soms worden wij overmand, als we een schaap van de grote Herder ter aarde bestellen, door de kille dood. Een huivering vaart ons door de leden. Het is de mens gezet eenmaal te sterven en daarna het oordeel.

Soms ook stonden wij aan de groeve als het begon te lichten. De grauwe wolken werden doorbroken door het uitbundige licht van de zon. De zon; die eenmaal moest schijnen in het ledige graf.

Dan tastten wij het licht van de nieuwe dag en het licht van de dageraad verblijdde onze harten.

Ja, dan keken we in het graf van een geliefde broeder of zuster, en het was alsof we in Jezus ledige graf keken. Getroost keerden we dan terug naar het klaaghuys dat geen klaaghuys meer was. Dan lazen we het Woord van de eeuwige Trouwe, Die de dood heeft verslonden tot overwinning. Dan zongen we een Psalm van de Rechtvaardige, Die geen verderving heeft gezien.

Dan werd het "Onder de groene zoden" veranderd in een "Kerkhof".

Een hof, die wacht op de grote Landman.

Dan begint het laat na de Sabbat te lichten op de eerste dag der week.

Ja, wij hebben de dood verdiend, maar Jezus Christus heeft naar het welbehagen Gods het Leven verdiend.

Geliefde lezers, hoe gaat het?

Hebt gij geen grond meer voor uw voet dan alleen de dodenakker?

Is Uw Pasen getekend door pijn, smart en eenzaamheid?

De Levensvorst getuigt: "Die in Mij gelooft zal leven, al ware Hij ook gestorven".

Hoe kom ik aan zulk een geloof?

Dat werkt de Heilige Geest in mij door het Heilig Evangelie. Zalig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding. Hij zal van de eeuwige dood niet beschadigd worden.

Hardnekkige pogingen worden in het werk gesteld om de dood te overwinnen.

Maar de rouwklagers gaan nog steeds door de straten. De strijd is zinloos.

Eén heeft de strijd volstreden en overwonnen. Het heeft Hem wel het leven gekost. Door deze daad heeft Hij de dood verpletterd.

Nu begint het te lichten in harten van duisterlingen.

Jezus leeft en overwon;

Wat zou ons met Hem ontzetten?

Die de kop der slang verpletten,

Dood en hel betemmen kon... W.B.

Aangevochtenen, uw graf vol zonde, komt u als een eeuwige gevangenis voor?

Ligt een steen op uw hart?

De steen die we zelf hebben toegewenteld?

Uw hoop herleven naar Zijn gebod. Hoop op God.

Voor alle kinderen Sions worden de stenen spoedig weggeworpen.

Dan zult gij bekennen: Ja, amen. Jezus leeft.

Zien van Aangezicht tot aangezicht. Jozef leeft en Hij houdt een groot volk in het leven.

Hartelijk gegroet en Gode bevolen, in Hem, Die een dode werd en ziet, Hij is weder levend geworden.

Gij hebt mijn weklacht en geschrei
Veranderd in een blijden rei;
Mijn zak ontbonden, en mij weer
Met vreugd omgord; opdat mijn eer
Niet zwijg' ; Zo klimt Uw lof naar boven.
Mijn God, U zal ik eeuwig loven. Psalm 30:8

D.C.O.